

РЕШЕНИЕ

№ 68

гр. Карлово, 27.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – КАРЛОВО, II-РИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и шести януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Владимир Ст. Иванов

при участието на секретаря Красимира Бл. Божакова
като разгледа докладваното от Владимир Ст. Иванов Гражданско дело № 20225320100448 по описа за 2022 година

Производството е образувано по обективно съединени искове с правно основание чл.127, ал.2 СК и чл.149 СК, предявени Ц. Г. Т., ЕГН: *****, от гр. К., обл. П., ул. „Г.К.“, бл.***, чрез адв. С. П. - К. против Н. Г. И., ЕГН: *****, от гр. К., обл. П., ул. „Х.“ №***.

Ищцата твърди, че с ответника били във фактическо съпружеско съжителство от 2013 г. до 29.10.2021 г., когато се разделили. Имали две деца – Г. Н. И., роден на ***** г., ЕГН: ***** и Н. Н. И., родена на ***** г., ЕГН: *****.

Твърди, че след раздялата им децата останали при нея и тя полагала ежедневните грижи за тяхното отглеждане и възпитание, като ответникът не заплащал издръжка за тях.

От м. ноември 2021 г. до 11.03.2022 г. ищцата и децата живели в жилище под наем, с месечна наемна вноска в размер на 200 лв. Понастоящем живеели на посочения по-горе адрес в жилище под наем, за което заплащала месечна наемна вноска в размер на 300 лв., като заплатила и депозит в размер на 300 лв. и 150 лв. еднократна такса на агенцията за недвижими имоти, която ѝ го предложила. В това жилище имало отлични условия за децата, които

разполагали самостоятелна детска стая, обзаведена с всичко необходимо за тях.

Твърди, че децата посещават детска градина, като синът им бил в предучилищна възраст и за него не се дължала месечна такса, а за дъщеря им се дължала половината от месечната такса, която се заплащала от ответника.

Твърди, че в тази възраст децата израствали бързо и често се налагало да им закупува дрехи, обувки, спортни екипи, като разходите за тях на тримесечие били около 300 лв. Синът им изучавал английски език в център за чужди езици „Л.“ – гр. К., с такса за учебната година в размер на 360 лв., която с ответника заплатили поравно. За поддържане на имунната система на децата им закупувала мултивитамини на „А.“ на стойност 73 лв. на месец.

Имала сериозни разходи за домакинството, като за отопление през зимния период заплащала за ел. енергия около 120 лв. За телефон и интернет заплащала месечна такса в размер на 40 лв., а за кабелна телевизия – 16 лв. Месечните разходи за храна били около 500 лв.

Твърди, че работи като *** и получава БТВ под средното за страната. Понастоящем учела магистратура „*****“ в МУ – П.. Обучението било 3 семестъра, със семестриална такса в размер на 875 лв., като до момента изплатила напълно цялата такса в размер на 2625 лв.

Ответникът бил ***** и получавал около средното за страната трудово възнаграждение. Живее в собствено жилище и нямал разходи за наем, както и задължение за издръжка на други лица. Същият получавал наеми в размер на 400 лв. на месец от имоти в гр. П..

Ищцата твърди, че ответникът осъществявал лични контакти с децата по всяко време, когато пожелал, като до момента не създавала проблеми за това, тъй като държала между тях да има нормални отношения.

Тъй като фактическата им разляла била продължителна, децата имали нужда от издръжка, каквато до момента ответникът не бил заплащал.

Между родителите нямало надлежно уредени отношения относно родителските права, местоживеенето, режима на лични контакти и издръжката на малолетните деца, поради което за ищцата бил налице правен интерес от предявяване на настоящия иск. Моли съда да постанови решение, с което:

- да предостави на нея упражняването на родителските права по отношение на родените от съвместното им съжителство с ответника малолетни деца Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: *****, като постанови същите да живеят при майката;

- да определи режим на лични отношения между ответника и децата, както следва: всяка първа и трета събота и неделя от месеца от 10.00 часа в събота до 18.00 часа в неделя, с приспиване, както и един месец през лятото, който не съвпада с отпуска на майката.

- да осъди ответника да заплаща на малолетните деца месечна издръжка, чрез ищцата, като тяхна майка и законен представител, в размер на 250.00 лв. за детето Г. Н. И., ЕГН: ***** и 230.00 лв. за детето Н. Н. И., ЕГН: *****, считано от датата подаване на исковата молба – 19.04.2022 г., до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от палежа ѝ до окончателното плащане;

- да осъди ответника да заплати на малолетните деца, чрез ищцата, като тяхна майка и законен представител, издръжка за минало време в размер на 250.00 лв. месечно за детето Г. Н. И., ЕГН: ***** и 230.00 лв. месечно за детето Н. Н. И., ЕГН: *****, считано от датата на фактическата раздяла – 29.10.2021 г., до датата подаване на исковата молба – 19.04.2022 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от палежа ѝ до окончателното плащане.

Претендират се и разноските по делото.

Ответникът оспорва иска. Не били верни твърденията на ищцата, че от датата на раздялата им – 01.11.2021 г., до датата на подаване на исковата молба – 19.04.2022 г., децата останали при нея; че през това време, само и единствено тя полагала основните грижи, както за отглеждането и възпитанието, така и за ежедневните им нужди от храна, облекло, лекарства и всичко необходимо за нормалния им начин на живот; че ответникът, не бил заплащал издръжка за децата.

Тези твърдения, освен голословни, създавали и ясната насоченост на исковата молба към ограничаване на контактите деца – баща и присъждане на издръжка от съда в полза на ищцата.

Ответникът твърди, че след раздялата им с Ц. Г. Т. и до ден - днешен, децата били отглеждани и от двамата родители. Той лично ги взимал от квартирата на майка им или от дома на нейните родители, който се намирал в с. В., или лично те ги докарвали в уговорения ден при него. Децата били при баща си в дните от неделя следобед до сряда, включително. През дните от четвъртък до петък, а понякога и сряда, децата били при майка им в наетото от нея жилище, като в петък следобед, след градинка и детските им занимания, те изкарвали почивните дни или с него и негови близки, или с близки от страна на майката.

В дните в които били заедно през седмицата с децата, ответникът като баща полагал нужните грижи, както в детските занимания, курсове по английски на големия им син, водене на децата до градинка, взимане от градинка, водене на децата до лечебни заведения, ако е необходимо, пазаруване на необходимите и подходящи хранителни продукти, закупуване на дрешки, помагала, лекарства, заплащане ежемесечно на детското заведение, което посещават и двете деца и полагане на грижи за възпитанието им. Грижел се в студената част на годината да осигури топлина за децата, като закупувал биогориво – пелети на стойност около 1000 лв. за зимен сезон. Той, като баща на двете деца нямал само финансово-материалното задължение към тях. Ответникът бил отговорен за тяхното възпитание, ценности, физическо, умствено и нравствено състояние, за което се стремял и грижел във времето, в което били при него.

Неоснователен и голословен бил мотивът на ищцата, че децата им са гледани само от нея и че всички разходи по тяхното отглеждане били направени от нея.

Невярно били упоменати от ищцата плащанията на градинката на двете им деца. Ответникът заплащал детската градина, а преди това и яслите ежемесечно от момента, когато били записани. За месец април заплатил общо 46.23 лв., от които 21.23 лв. за сина им, плюс 12 лв. за допълнителни занимания – футбол и 13.00 лв. за дъщеря им. В зависимост от посещенията на децата в детска градина се определяла и месечната им такса – между 20 лв. и 68 лв. През месец май на 2022 г. от прието решение в Общината, детските градини в гр. К. били безплатни с изключение на допълнителните занимания на децата, които им се предлагат – футбол, танци, английски език и др.

Неоснователно и невярно било твърдението на ищцата, че ответникът получавал доходи от наеми от недвижими имоти в гр. П. на стойност 400лв. Действително притежавал недвижим имот – ателие за творческа дейност в гр. П., което отдавал под наем. Месечната наемна цена обаче била 200 лв., а не както твърдяла ищцата – 400 лв.

Ответникът не бил съгласен да заплаща претендираната от ищцата издръжка, тъй като изпълнявал задълженията си като техен родител.

Моли да не се присъждат правата за отглеждане на децата в полза на майката, както и месечна издръжка в полза на майката, защото мотивите ѝ, че грижите се полагат само от нея, били неверни. Двете деца се отглеждали поравно и от двамата родители.

Според ответника за доброто на децата им било те да имат достатъчното и необходимо време с всеки от тях. За него бил напълно недостатъчно, а и неправилно времето на лични отношения с децата да е всяка първа и трета събота от календарен месец. Искал да се грижи за децата, искал да полага нужното за тяхното израстване, сигурност, възпитание, ценности. Желанието на ищцата било в противоречие с чл. 124, ал.1 и ал.2 от СК. Ответникът счита, че децата следва да бъдат в равна среда с мама и татко, като време на отглеждане, изграждане, развитие, както били и са свикнали досега.

Моли съда да се произнесе в този смисъл и да му присъди разноските по делото.

В хода на производството ищцата поддържа изцяло предявения иск, като в частта относно личните контакти на децата с баща им, предлага следния режим:

- всяка първа и трета седмица от месеца от 17.00 часа в петък до 17.00 часа в неделя, с преспиване, като ги взима от и връща в дома на майката, а когато е невъзможно за бащата да вземе децата, същият има право, след като предупреди майката поне три дни предварително, на контакт с тях за половин час в понеделник и вторник между 18.00 часа и 20.00 часа българско време, чрез скайп, вайбър, телефон или друга комуникационна връзка, която майката се задължава да осигури;

- всяка четна година на 24.12., 25.12. и 26.12. от 10.00 часа до 17.00 часа, всяка нечетна година на 30.12., 31.12. и 01.01. на следващата година от

10.00 часа до 17.00 часа, половината от дните от Великденските празници – първата половина в четна година и втората половина в нечетна година, както и един месец през лятото, който не съвпада с отпуска на майката;

- на рождения и именния ден на бащата от 10.00 часа до 17.00 часа, а всяка четна година – на личните празници на децата – рожден ден и имен ден, от 10.00 часа до 17.00 часа.

- на рождения ден на тяхната баба по бащина линия от 10.00 часа до 17.00 часа, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката, както и да ги води на екскурзии в чужбина един път годишно, с продължителност не повече от 10 дни.

- бащата има право да води децата на екскурзии с преспиване, два пъти годишно, с продължителност не повече от 5 дни, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката. Същият следва да уведомява майката поне една седмица предварително.

- по всяко друго време по споразумение между двамата родители.

Ответникът също поддържа отговора на исковата молба и моли родителските права да бъдат предоставени за упражняване на него, евентуално – да бъдат споделени между двамата родители. В случай, че съдът предостави родителските права на майката, моли да отхвърли иска по чл.149 СК като неоснователен и недоказан, а издръжката по чл.143, ал.2 СК да бъде определена в размер на 220 лева за всяко дете.

От събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съдът намира за установено от фактическа страна следното:

Страните не спорят, а и се установява от представените удостоверения за раждане, че са родители на малолетните деца Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: *****.

Безспорно е също така, че след фактическата раздяла на родителите на 29.10.2021 г. и към датата на подаване на исковата молба, децата живеят с майката в жилище под наем в гр. К., а бащата, който е останал в семейното жилище – също находящо се в гр. К., осъществява чести контакти с тях.

От представения Договор за наем от 11.03.2022 г. е видно, че ищцата заплаща наемна цена от 300 лева месечно за апартамент с площ 48 кв. м., находящ се на адрес: гр. К., ул. „Г.К.“ бл.***.

От представеното удостоверение, издадено от О.Д.Я. К. е видно, че за периода от м. октомври 2021 г. до м. март 2022 г., включително на ищцата са изплатени трудови възнаграждения и обезщетения за временна неработоспособност в общ размер 6187.33 лева, или средно 1031.22 лева /бруто/ на месец.

От представената служебна бележка, издадена от В.Ф. – гр. К. е видно, че за периода от м. януари 2022 г. до м. юни 2022 г., включително на ответника са изплатени трудови възнаграждения в общ размер 8996.54 лева, или средно 1 499.42 лева /сума за получаване/ на месец.

С исковата молба са представени разписки за извършени плащания от ищцата Ц. Т., както следва: на 07.01.2022 г. – 72.00 лева за витамини „А.“; на 05.04.2022 г. – 875.00 лева за летен семестър в М.У.; на 05.04.2022 г. – 76.06 лева за ел. енергия.

Ищцата представя 2 бр. платежни бележки – от 16.09.2022 г. на стойност 306.00 лева и от 10.01.2023 г. на стойност 248 лева, от които е видно, че е изплатила сумата от общо 554.00 лева за езиков курс на детето Г. Н. И. в „Л.“ ЕООД – гр. К..

Ответникът представя заверено копие от приходна квитанция на Община К., от която се установява извършено плащане за детска градина в размер на 34.00 лева за децата Н. и Г. И.и, за м. март 2022 г.

От представения Договор за наем от 12.01.2020 г. и банкови извлечения за преводни нареждания е видно, че ответникът получава 200 лева месечно от отдаден под наем недвижим имот – ателие в гр. П..

По реда на чл.186 ГПК са изискани справки от Агенция по вписванията, от Община К. и от НАП, ТД-П., от които се установява, че ответникът Н. Г. И. е собственик недвижим имот в гр. К., ул. „Х.“ ** /семейното жилище/ и на лек автомобил с рег. №*****, както и на отдаваното под наем ателие в гр. П. с площ 36.24 кв. м., което е закупил през 2017 г.

Представено е заверено копие от Погасителен план към Договор за кредит №***** г., от който е видно, че ответникът е изтеглил от „И.“ АД кредит в размер на 13 000 лева, с месечна вноска от 545.06 лева и краен срок на погасяване 23.03.2023 г.

От приетия социален доклад на ДСП К. се установява, че към датата на изготвянето му – 31.08.2022 г., двете деца са поделени между двамата родители – една седмица пребивават при майката в жилище под наем в гр. К., ул. „Г.К.“ бл.***, и една седмица при бащата в апартамента, в който са живели до раздялата на родителите – в гр. К., ул. „Х.“ №***. В жилището на бащата, състоящо се от 4 стаи, кухня и две санитарни помещения, децата разполагат със самостоятелни стая, обзаведени с необходимите мебели и вещи. В апартамента на ищцата, състоящ се от една стая, кухня и санитарно помещение, децата спят заедно с майка си в стая, обзаведена със спалня и диван. Хигиената и в двете жилища е на много добро ниво. Детето Г. е записано в 1-ви клас на ОУ „С.С.К.М.“ – гр. К., а Н. посещава Детска градина „П.Ю.“ – гр. К.. Двете деца са силно привързани и към двамата си родители, които поддържат добра комуникация във връзка с грижите за децата. Ищцата е споделила, че причина за раздялата с ответника е неговата майка, която, макар и да живеела в чужбина, се прибирала за по няколко месеца в Б. и отсядала при тях. Според ответника ищцата го напуснала, защото имала амбиции да живее в по-голям град и да реализира по-високи доходи. Ищцата е споделила месечен доход от трудово възнаграждение в размер на 1090 лева, като *** в ДЯ „А.К.“ – гр. К.. Ответникът е посочил, че месечното му трудово възнаграждение в „С.М.Б.“ – гр. К. е 1300 лева, като получавал и доходи от жилища под наем в размер на 300 лева.

При изслушването на *** Г.Р. в с. з., същата заявява, че не са констатирани рискови фактори за двете деца относно полаганите за тях грижи. И двамата родители са осигурили подходящи условия за отглеждането им. В жилището на бащата битовите условия са отлични. Квартирата на майката също е подходяща за отглеждането на децата, макар жилището да е по-малко и да е необходимо да се обзаведе с допълнителни мебели. Желанието на децата е да живеят и с двамата си родители.

От показанията на свидетеля И. Г. Т. се установява, че е сестра на ищцата. Ц. Т. а й и ответникът живели на семейни начала в дома на последния от 2013 г. до м. октомври 2021 г. От съвместното си съжителство имали две деца – Г. на 7 г. и Н. на 4 г. След раздялата с ответника, ищцата и децата заживели на квартира на ул. „Г.К.“ в гр. К., като всяка седмица бащата ги вземал при себе си за два дни. От лятото на 2022 г., той започнал да ги взема за по-дълго време и децата пребивавали поравно при двамата родители.

Според свидетелката тази проява на загриженост била свързана с образуваното дело за упражняване на родителските права. За майката децата били на първо място. Въпреки, че ѝ било трудно с получаваните не особено високи доходи от заплата, тя успявала максимално добре да се справя с отглеждането им и да посреща текущите им нужди. Г. бил ученик в първи клас, като освен това посещавал и курсове по английски език в „Л.“. Те стрували около 400-500 лева и се заплащали от ищцата. Както за Г., така и за по-малката му сестра, която ходела на детска градина, имало значителни разходи, плащани от майка им – витамини за около 80 лева всеки месец, дрехи, обувки, учебни помагала и пособия и т. н. Освен това заплащала и битовите разходи за наем – 300 лева, ток – 150 лева, телефон, кабелна телевизия и интернет – още 60-70 лева. Само за храна разходите били около 500 лева всеки месец. Плащала и семестриални такси, защото била *** в МУ – около 3000 лева струвала магистратурата. Понякога свидетелката ѝ помагала финансово, защото невинаги и стигали доходите от заплата. Бабата и дядото по майчина линия също помагали – както финансово, така и с грижи за внуците си. Бащата обаче не давал никакви средства за издръжка на децата си. Единствено преди време ѝ върнал 8000 лева, но това били пари, дадени от бащата на ищцата за сватба, която така и не се състояла. Ответникът бил ***** във *** на ВФ – К. и имал добри доходи. Получавал и наем от 200 лева от имот в гр. П., закупен с общи средства, докато били заедно с ищцата. Освен това отдавал под наем още два имота в К.. Когато децата боледували, майка била тази, която ги водела на прегледи и при нужда – постъпвала с тях в болница. Водела ги и на почивки в страната и чужбина, стараела се да им осигурява всичко, от което се нуждаят. От сестра си свидетелката знаела, че отношенията ѝ с майката на ответника не били добри. Тя живеела в И., но когато се прибирала, отсядала при тях и се държала лошо с нея. Била груба и арогантна към снаха си, обиждала я и това била една от причините ищцата и ответникът да се разделят.

От показанията на свидетеля Е.И. И. се установява, че е майка на ответника. От 2014 г. тя се установила трайно в И., но почти всяка година се прибирала в Б. и отсядала за по няколко седмици в дома на сина си в гр. К., където преди това живеели и ищцата с децата. През 2022 г. се прибрала още май месец заради делото, защото не можела да остане безучастна. Свидетелката недоумявала защо се е стигнало до раздялата на сина ѝ и

ищцата. Двамата живеели в разбирателство и връзката им била много стабилна. Ищцата споделяла, че желае да се развива професионално и по всяка вероятност това била причината да напусне ответника. След раздялата, двете деца пребивавали поравно при двамата родители, които постигнали такава договорка. През този период бащата не плащал издръжка, тъй като той полагал грижи за децата наравно с майката. Впоследствие отношенията между родителите се обтегнали и майката започнала да позволява контакти на децата с баща им по-рядко. Ответникът бил грижовен родител. Във времето, през което децата били при него, той им осигурявал всичко, от което се нуждаят. Работел като музикант във *** в поделението в гр. К. и заплатата му била над 1000 лева. Получавал и доходи от 200 лева месечно от апартамент под наем в гр. П.. Имал, обаче и разходи – за битови сметки – около 300 лева, за облекло и храна на децата, когато са при него, изплащал и кредит с месечна вноска около 500-600 лева, който бил изтеглен по време на съвместното им съжителство с ищцата – общо в размер на 30 000 лева. Преди детските градини да станат безплатни, плащал и месечните такси. През м. ноември 2021 г. майката оставила децата при баща си, който с помощта на свидетелката 75 дни полагал грижи за тях. През този период ищцата била в гр. С. и нито веднъж не дошла да ги види. Тя работела като *** в детска градина. До месец юли 2020 г. тя била прекрасна майка. След като заживяла сама с децата, свидетелката не може да посочи как се грижи за децата. Много често баща им ги вземал от с. В., където бил домът на родителите на ищцата.

От показанията на свидетеля Н.Н.А. се установява, че е колежка и приятелка на ищцата. Същата е разпитана относно твърденията на св. И., че в продължение на 75 дни, в периода от м. ноември 2021 г. до част от м. януари 2022 г., децата са отглеждани в дома на бащата, с помощта на неговата майка и в този период от време ищцата не се е срещала с тях, а била в гр. С.. Свидетелската посочва, че от 2017 г. с ищцата работели заедно в детска ясла „А.К.“ – гр. К. и били заедно непрекъснато. Спомня си, че през м. ноември 2021 г. е замествала Ц. Т., на която се наложило да ползва ученически отпуск. Двете били в постоянен контакт, защото ищцата се готвела за изпити, а свидетелката ѝ давала някои от учебниците. Предаването на материалите ставало, като се срещали някъде в града. През времето на отпуска ищцата била или в квартирата в гр. К., или в П., където полагала изпитите. Свидетелката пояснява, че съгласно представената по делото „отчетна форма

за явяване/неявяване на работа“ на О.Д.Я. – К., дните отбелязани с „О“ обозначават ползван отпуск. Видно е, че ищцата е ползвала платен отпуск за обучение по чл.169 КТ в периода 01.11.2021 г. – 05.11.2021 г., както и отпуск в периода 29.11.2021 г. – 10.12.2021 г.; 29.12.2021 г. – 31.12.2021 г. и 25.01.2022 г. – 28.01.2022 г.

При така установената фактическа обстановка съдът, изграждайки вътрешното си убеждение прави следните изводи от правна страна:

Относно родителските права и местоживеенето на детето:

Основен критерий за решението при кого от двамата родители да живеят децата и произтичащите от това фактически последици, свързани с текущото осъществяване на родителските функции (материални грижи, възпитание, надзор), са интересите на самите деца. В тази връзка следва да се обсъдят родителските, възпитателските или моралните качества на родителите, тяхното и на децата поведение, желанието на децата и на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, социалната среда, в която живеят децата след решението, жилищните, битовите и материалните условия и т. н. Във всички случаи съдът е длъжен да обсъди дали комплексът от тези обстоятелства се отразяват, и по какъв начин на положението на децата и на ефикасността на мерките, които определят същото. Желанието на децата и това на родителите относно упражняването на родителските права и мерките за лични отношения с другия родител, не са задължителни за съда /Решение №331 от 01.11.2013 г. по гр.д.№2181/2013 г., IV г.о. на ВКС/.

В случая следва да бъде постановено децата Г. Н. И. и Н. Н. И., да живеят при своята майка, която ще упражнява родителските права. За да достигне до този извод съдът отчита най-напред факта, че ищцата доказва посредством събраните гласни доказателства и изготвения социален доклад, че притежава необходимия родителски капацитет, качества и възможности да се грижи за малолетните деца. След раждането на децата и понастоящем, майката полага адекватни на нуждите и потребностите им грижи, проявява любов и привързаност към тях. Установи се, че необходимите родителски качества притежава и бащата, но предвид ниската възраст на децата и пола на едното от тях – момиче само на 4 г., съдът намира, че съществуващия баланс в отношенията между майката и децата, с оглед тяхното психическото здраве

и спокойствие, не следва да се нарушава. Следва да се отчете обстоятелството, че децата са се е интегрирали в социалната среда на майката, същата може да разчита на помощта на своите родители и близки и евентуална промяна безспорно би довела до значителни негативни последици от емоционално и морално естество.

От показанията на разпитаните свидетели се установи, че майката и децата са се установили на квартира в гр. К.. Безспорно, апартаментът, в който живее бащата предлага по-добри условия, но този критерий няма как да бъде определящ в случая, тъй като жилището, което малолетните обитават с майката също е подходящо за тяхното отглеждане и възпитание.

С оглед изложеното, съдът намира, че е най-подходящо и в изключителен интерес на малолетните Г. Н. И. и Н. Н. И., упражняването на родителските права да се предостави на майката, като се определи местоживеенето на децата при нея.

Относно режима на лични отношения между бащата и децата:

Упражняването на родителските права от единия родител не означава, че другият се лишава от тях, нито че се освобождава от родителските си задължения. За да участва в живота на детето, на този родител следва да се осигури възможност да поддържа лични отношения. Както при определяне на мерките относно упражняване на родителските права, така и при регламентиране на мерките за лични отношения, приоритетни са интересите на детето, а несъмнено най-добрият интерес на детето не може да бъде постигнат без пълноценно общуване с родителя, комуто не са предоставени родителските права. Нито законът, нито съдът обаче са в състояние да изпълнят със съдържание отношенията родител - дете, поради което и целта на наложения със съдебното решение режим на лични контакти е ограничена до намаляване на негативните последици за детето. Не е спорно, че след фактическата раздяла връзката между децата и бащата не е била прекъсната, напротив – той е проявявал необходимата загриженост за тях. Несъмнено, децата също са силно привързани към своя баща и с оглед така изложените обстоятелства, режимът на лични отношения между тях следва да бъде широк, като съдът споделя изцяло предложението от ищцата такъв, а именно:

- всяка първа и трета седмица от месеца от 17.00 часа в петък до

17.00 часа в неделя, с преспиване, като ги взима от и връща в дома на майката, а когато е невъзможно за бащата да вземе децата, същият има право, след като предупреди майката поне три дни предварително, на контакт с тях за половин час в понеделник и вторник между 18.00 часа и 20.00 часа българско време, чрез скайп, вайбър, телефон или друга комуникационна връзка, която майката се задължава да осигури;

- всяка четна година на 24.12., 25.12. и 26.12. от 10.00 часа до 17.00 часа, всяка нечетна година на 30.12., 31.12. и 01.01. на следващата година от 10.00 часа до 17.00 часа, половината от дните от Великденските празници – първата половина в четна година и втората половина в нечетна година, както и един месец през лятото, който не съвпада с отпуска на майката;

- на рождения и именния ден на бащата от 10.00 часа до 17.00 часа, а всяка четна година – на личните празници на децата – рожден ден и имен ден, от 10.00 часа до 17.00 часа;

- на рождения ден на тяхната баба по бащина линия от 10.00 часа до 17.00 часа, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката, както и да ги води на екскурзии в чужбина един път годишно, с продължителност не повече от 10 дни;

- бащата има право да води децата на екскурзии с преспиване, два пъти годишно, с продължителност не повече от 5 дни, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката. Същият следва да уведомява майката поне една седмица предварително;

- по всяко друго време по споразумение между двамата родители.

Относно алтернативното искане на ответника за съвместно упражняване на родителските права, съдът намира за необходимо да поясни следното:

Когато между родителите съществува спор и споразумение за упражняване на родителските права не може да бъде постигнато, съдът не може да определи сам съвместно упражняване на родителските права, а е длъжен да предпочете единия от двамата родители. Съдът следва да предостави упражняването на родителските права на единия от родителите, като под упражняване на родителските права съдът има предвид „тяхното ежедневно осъществяване, както и действията по закрилата, защитата и представителството на децата“. По този начин съдът изпълнява социалната си

функция за предоставяне на адекватна защита на ненавършилите пълнолетие деца с оглед запазването на висшите им интереси и гарантира правната сигурност, задължавайки и най-вече вменявайки отговорност на „по-добрия“ (с оглед интересите на детето) родител да се грижи за тяхното непосредствено отглеждане и възпитание (Тълкувателно решение № 1 от 3.07.2017 г. на ВКС по т. д. № 1/2016 г., ОСГК). В този смисъл, доколкото липсва взаимно съгласие между родителите, съвместно упражняване на родителските права няма как да бъде определено.

По предявените иски с правно основание чл. 143 и чл. 149 от СК:

В доказателствена тежест на ищцата по предявените иски за издръжка е да докаже, че ответникът е баща на малолетните деца, твърденията си за наличието на конкретни нужди на децата, които предпоставят необходимост от заплащането на издръжка в претендирания размер. При доказването на тези факти ответникът следва да докаже възраженията си за невъзможност да плаща издръжка в претендирания размер, а по отношение на иска за присъждане на издръжка за минало време, следва да докаже твърденията си, че е заплащал такава.

Според разпоредбите на чл. 142 и чл. 143 СК родителите дължат издръжка на своите ненавършили пълнолетие деца, независимо дали са работоспособни и дали могат да се издържат от имуществото си, като размерът ѝ се определя според нуждите на лицето, което има право на издръжка и възможностите на лицето, което я дължи. Минималният размер на дължимата издръжка на едно дете се равнява на $\frac{1}{4}$ от размера на минималната работна заплата. Минималният размер на дължимата издръжка за едно дете към настоящия момент е в размер на 195.00 лв. месечно, арг. от чл. 142, ал. 2 СК вр. с чл. 1, ал. 1 от Постановление № 497 от 29 декември 2022 г. за определяне нов размер на минималната работна заплата за страната.

По делото не се установи децата да имат нужди извън обичайните, като единствено детето Г. посещава курсове по английски език в „Л.“ ЕООД – гр. К., за които майката е заплатила 554.00 лева.

Родителите са ангажирали доказателства за доходите си, като се установи, че тези на бащата са около 1600 лева на месец – трудово възнаграждение плюс доходи от наем, а на майката – около 1100 лева. Всеки от тях плаща обичайните битови сметки и такси, като освен тях, родителят,

който упражнява родителските права следва да задоволява потребностите им от здравословна храна, облекло според сезона, учебни помагала, развлечения и пр.

Както вече се посочи, родителят не може да бъде освободен от задължение да заплаща издръжка на детето си, тъй като такова му е вменено по закон. При положение, че в случая майката ще се грижи за децата и ще заплаща свързаните с това разходи, съдът счита, че ответникът може да осигурява ежемесечна издръжка от 250.00 лв. за детето Г. Н. И. и 230.00 лв. за детето Н. Н. И.. Тези размери са близки до законовия минимум, а материалното състояние на бащата позволява без значителни затруднения да изплаща така определената издръжка.

За пълнота следва да се посочи, че съгласно трайната съдебна наличието на облигационни задължения на родителя към трети лица – погасителни вноски по договор за кредит – не го освобождава и не е основание за намаляване на задължението му за заплащане на месечна издръжка. Разходите, които някой от родителите прави за своята лична издръжка и за подобряване на битовите си условия, вкл. чрез заем и кредит от банкова институция не следва да се приспадат от общия му доход (в този смисъл ТР №34/1973г. на ОСГК на ВС и Решение № 559/1970г. на II ГО на ВКС).

Неоснователна е претенцията за заплащане на издръжка за минало време. Установи се по делото – както от социалния доклад, така и от свидетелските показания, че след фактическата раздяла бащата не се е дезинтересирал от децата си, а е полагал грижи за тях в период от време почти еднакъв с този на майката. Ето защо искът в тази му част следва да се отхвърли.

По отношение на разноските – такива се претендират от двете страни, но не следва да бъдат присъждани. Като определя мерките за лични отношения на между родителя, на когото не са предоставени родителските права и детето, съдът администрира граждански правоотношения. Касае се за акт на спорна съдебна администрация на тези отношения – относно начина за осъществяване на признати и гарантирани от закона материални субективни права, който не засяга (не отрича и не признава) съществуването им. Видно от разпоредбата на чл. 127, ал. 2 от СК, ако родителите не постигнат

споразумение по ал.1 – член 127 от СК, спорът се решава от районния съд. Производствата на спорна съдебна администрация са част от уредените в ГПК производства, наред със защитно-санкционните и охранителните относно характера на производството, но при разглеждането им не следва автоматично приложението на разпоредбите на чл. 78 от ГПК. Условно в случая е определянето на страните – родители на малолетно дете, като ищец и ответник, както и безусловно нито една от страните – родители, не може да се определи като такава, на която иска е уважен. Ето защо искането за разноси е неоснователно и те следва да се понесат от страните, така, както са направени, независимо от изхода на спора.

На основание чл.78, ал.6 ГПК ответникът следва да заплати на съда държавна такса върху присъдените издръжки по чл.143, ал.2 СК (4% върху 36-месечните платежи за всяко дете) в размер на общо 691.20 лева.

Съгласно чл. 242, ал.1 от ГПК, съдът постановява предварително изпълнение на решението, когато присъжда издръжка, поради което съдът е задължен да допусне служебно предварително изпълнение, дори и без искане на страните.

Водим от горното, съдът:

РЕШИ:

ПРЕДОСТАВЯ упражняването на родителските права по отношение на малолетните деца Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: ***** на майката Ц. Г. Т., ЕГН: *****.

ОПРЕДЕЛЯ местоживеенето на малолетните деца Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: ***** на адреса на майката Ц. Г. Т., ЕГН: ***** , който понастоящем е: гр. К., обл. П., ул. „Г.К.“, бл.***.

ОПРЕДЕЛЯ режим на лични отношения на бащата Н. Г. И., ЕГН: ***** , от гр. К., обл. П., ул. „Х.“ №*** с малолетните деца Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: ***** , както следва:

- всяка първа и трета седмица от месеца от 17.00 часа в петък до 17.00 часа в неделя, с преспиване, като ги взима от и връща в дома на майката, а когато е невъзможно за бащата да вземе децата, същият има право, след като предупреди майката поне три дни предварително, на контакт с тях

за половин час в понеделник и вторник между 18.00 часа и 20.00 часа българско време, чрез скайп, вайбър, телефон или друга комуникационна връзка, която майката се задължава да осигури;

- всяка четна година на 24.12., 25.12. и 26.12. от 10.00 часа до 17.00 часа, всяка нечетна година на 30.12., 31.12. и 01.01. на следващата година от 10.00 часа до 17.00 часа, половината от дните от Великденските празници – първата половина в четна година и втората половина в нечетна година, както и един месец през лятото, който не съвпада с отпуска на майката;

- на рождения и имения ден на бащата от 10.00 часа до 17.00 часа, а всяка четна година – на личните празници на децата – рожден ден и имен ден, от 10.00 часа до 17.00 часа;

- на рождения ден на тяхната баба по бащина линия от 10.00 часа до 17.00 часа, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката, както и да ги води на екскурзии в чужбина един път годишно, с продължителност не повече от 10 дни;

- бащата има право да води децата на екскурзии с преспиване, два пъти годишно, с продължителност не повече от 5 дни, като децата се взимат от и се връщат в дома на майката. Същият следва да уведомява майката поне една седмица предварително;

- по всяко друго време по споразумение между двамата родители.

ОСЪЖДА Н. Г. И., ЕГН: ***** да заплаща на децата Г. Н. И., ЕГН: ***** и Н. Н. И., ЕГН: *****, чрез тяхната майка и законен представител Ц. Г. Т., ЕГН: *****, месечна издръжка в размер на 250.00 лв. (двеста и петдесет лева) за детето Г. Н. И., ЕГН: ***** и 230.00 лв. (двеста и тридесет лева) за детето Н. Н. И., ЕГН: *****, считано от датата подаване на исковата молба – 19.04.2022 г., до настъпване на законна причина за нейното изменение или прекратяване, ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от палежа ѝ до окончателното плащане.

ОТХВЪРЛЯ като НЕОСНОВАТЕЛЕН и НЕДОКАЗАН иска по чл.149 СК, предявен от Ц. Г. Т., ЕГН: *****, от гр. К., обл. П., ул. „Г.К.“, бл.***, чрез адв. С. П. - К. за осъждане на ответника Н. Г. И., ЕГН: *****, от гр. К., обл. П., ул. „Х.“ №*** да заплати на малолетните деца, чрез ищцата, като тяхна майка и законен представител, издръжка за минало време в размер на 250.00 лв. месечно за детето Г. Н. И., ЕГН: ***** и

230.00 лв. месечно за детето Н. Н. И., ЕГН: *****, считано от датата на фактическата раздяла – 29.10.2021 г., до датата подаване на исковата молба – 19.04.2022 г., ведно със законната лихва за всяка просрочена вноска от палежа ѝ до окончателното плащане.

ОСЪЖДА Н. Г. И., ЕГН: *****, да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Карлово държавни такси върху присъдените издръжки общо в размер на 691.20 лв. (шестстотин деветдесет и един лева и двадесет стотинки).

ДОПУСКА предварително изпълнение на решението в частта за присъдената издръжка.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Окръжен съд – Пловдив в двуседмичен срок от връчване на съобщението до страните.

К.Ш.

Съдия при Районен съд – Карлово: _____